

Крыніца

ŠALTINIS

VILNIA, 1 SNIEŽNIA 1939 HODU.
№ 5 (702). Hod vydańnia XXI.

БЕЛАРУСКАЯ НАРОДНАЯ ГАЗЕТА
Выходзіць у аўторкі і пятніцы.

Cana numaru 10 cent. Padpiska na hod—5 lit.,
na paŭhoda 3 lity. Da kanca 1939 h. — 0.75
Adras red. i admin.: Vilnia, Zavalnaja vul. 1—2.

Vialikaja mova Prezydenta Respubliki

U sieradu 29 listapada siol. na pasiedžańni litoŭskaha Sojmu ŭ Kaŭnasie, vialikuju pramovu skazaŭ Prezydent Respubliki Antanas Smetona.

Pramova heta datyčyła ŭsich halinaŭ sučasnaha žyćcia i ŭčora jšče a hadz. 15 min. 30 pieradavalasia praz Vilen-skaje radio i pabełarusku. Z techničnych pryčyn nia mo-žam hetaj pramovy padać siahoŭnia: abznajomim z joj na-šych pavažanych čytačoŭ u najbližejšym numary „Krynicy“.

Беларуская Дзяржаўная Прогімназія ў Вільні

У Вільні, як ведама, іс-нуе Беларуская Дзяржаў-ная трохклясавая Прогім-назія. Завецца прогімна-зіяй, бо ня мае покульшто вучняў на поўную гімназію. Будзе звацца гімназіяй та-ды, калі разаўецца ў сямі-клясавую сярэднюю школу. У праграме між гімназіяй і прогімназіяй розніцы няма.

У сваім пачатку Бела-руская Прогімназія напа-тыкаецца на многія труд-насьці. Так злажылася, пасяля апошніх палітыч-ных падзеяў, што бадай усё трэба пачынаць на-нова. Між іншым не ма-люю труднасьць становіць і той факт, што праз 20 гадоў Палякі Беларусаў упорыста полёнізавалі і не давалі беларускіх школ. Але гэта нічога. Трудна-сьці перамагаюцца і про-гімназія разьвіваецца да-волі надзейна.

Прогімназія гэта напа-тыкае так-жа некаторыя труднасьці, якія ставяцца Палякамі. Палякі вядуць агітацыю сярод шырокіх кругоў насельніцтва Вільні, каб байкатаваць Белар-скую Прогімназію. Асабліва папулярным зьяўляецца ар-гумант, што нехта некалі будзе караць тых, якія бу-дуць вучыцца ў Белар-скай Прогімназіі. Сягонь-ня-ж Вільскія Палякі ня могуць нават сьцярпіць

абвестак аб Бел. Прогім-назіі, расклееных па вулі-цах Вільні, і большасьць гэтых абвестак яны па-зрывалі.

Аднак, ня гледзячы на гэныя труднасьці і на агі-тацыю, першая кляса про-гімназіі мае ўжо даволі вучняў, а другая і трэцяя арганізуецца.

Вучні паходзяць пера-важна з Вільні, але ўжо паволі прыбывае элемент і з правінцыі. Ведама, для вучняў з вёскі патрэбны інтэрнат. Вось-жа пэдаго-гічная рада прогімназіі ду-мае і аб гэтым. Ужо ро-бяцца захады дзеля арга-нізаваньня інтэрнату. Ак-рамя таго робяцца ста-раньні, каб наладзіць на месцы дакармліваньне бед-ных вучняў.

Літоўскія школьныя ўла-ды за навуку да новага году браць ня будуць ні-чога. А за другую палаві-ну году трэба будзе пла-ціць толькі 75 літаў. Вуч-ні, якія будуць добра вучыцца, ад платы будуць звальняцца.

Беларуская Прогімназія мае будучыню: яна, як дзяржаўная, мае поўныя правы, дае моладзі даступ-ныя ўмовы вучыцца, кан-чаць школу сярэднюю і даставацца ў унівэрсытэт.

Вось-жа ўсе Беларусы, як места Вільні, так і вё-скі павінны аб гэтым

KAZYS BIZAUSKAS Delehat Uradu ŭ Vilni i Vilenščynie

Novanaznačany delehat Ura-
du dla Vilni i Vilenščyny hram.
Kazys Bizauskas radziŭsia

Ministr Kazys Bizauskas

2.II.1893 h. ŭ Kuršach. Vučyŭsia ŭ Mitavie, a pašla ŭ Schwytz (Švajcaryja), u Vilni i ŭ Kaŭna-
sie. Praŭnyja navuki studyjavaŭ u Maskvie. Niamieckuju oku-
pacyju prabyŭ u Litvie. U 1917 h. byŭ delehatam na litoŭskuju konferencyju ŭ Vilni. U charak-
tary sekretara Taryby redaha-
vaŭ historyčny akt proklamacyi niezaležnaści Litvy. Ad 1.II.1919h. pačaŭ dyplomatyčnuju pracu, jakaja viala jaho praz Anhliju, Vatykan, Zluč. Štaty Paŭn. Ame-
ryki, Latviju i Holandyju. Ad 1931 h. pracuje ŭ Ministerstvie Zahr. Spraŭ, a pašla ŭ Prezy-
dyjumie Rady Ministraŭ.

Ministr K. Bizauskas braŭ učasć ŭ pierahavorach litoŭska-
saviieckich u Maskvie ŭ 1920 h. i 1939 h.

U apošnim i ciapierašnim uradach ministr K. Bizauskas byŭ i jość vice-premjeram.

пamніць і старацца вучыць сваіх дзяцей у сваей Бе-ларускай Дзяржаўнай Про-гімназіі ў Вільні. А. С—кі

Kurs polskaha złota ŭstanouleny

Ministr Finansau abvieściŭ užo rasparadžeńnie ab zamie-
nie zdepanovanych złotaŭ na lity. Zdepanovanyja złotyja buduć vymianiacca na lity ad 1-ha da 30 śniežnia ŭklučna. Vymianiacca buduć u Litoŭskim Banku i ŭ inšych, padadzienych im, instytucyjach.

— Asobam, jakija skłali ŭ de-
pazyt nia bołš, jak 300 złotaŭ, buduć vymianiacca złotyja pa-
vodle kursu: za adzin zlot — 50 centaŭ.

Asobam, jakija skłali ŭ de-
pazyt bołš, jak 300 zł., vymie-
na buduće adbyvacca pavodle kursu: za 1 zł. — 40 centaŭ.

Vypłata litaŭ za zdepanova-
nyja złotyja buduće adbyvacca nastupnym sposabam: 1) Aso-
bam, jakija skłali ŭ depazyt nia bołš, jak 1000 złotaŭ, ad-
nosnaja za ich suma litaŭ bu-
dzie vypláčana adrazu; 2) a aso-
bam, jakija zdepanovali bołš jak 1000 złotaŭ, adrazu hrašmi vy-
placiać tolki 20 prac. ad skła-
dzienych u depazyt złotaŭ, ale nia mienš, jak 400 i nia bołš, jak 5000 lit. Rešta hrošaŭ buduće ŭpisana ŭ adnosny biahučy ra-
chunak u Litoŭskim Banku. He-
taja suma buduće vypláčvacca ad studnia 1940 h. hetkim pa-
radkam:

1) Kažnaj asobie buduće vy-
pláčana raz u try miesiacy pa 10 prac. upisanaj u biahučy ra-
chunak sumy, ale nia mienš, jak 300 litaŭ; 2) kažnaj asobie moža być vypláčana i bołš, kali jana dakaža, što žadanaja su-
ma praznačajecca na produk-
tyŭnyja mety.

Skladzienyja ŭ depazyt zlo-
tyja buduće vymienieny na lity
abo zviernieny nazad z depazy-
tu na padstavie pradstaŭlenych
depanacyjnych kvitoŭ.

Chto nie zachoča vymianić
złotyja na lity, moža ŭziać zlo-
tyja nazad da dnia 30 śniežnia
ŭklučna.

Padrobnasći ab paradku ab-
mieny złotaŭ na lity i atry-
mańnia złotaŭ z depazytu bu-
duće ustanouleny Litoŭskim
Bankam.

Biełaruskaje dzicia — ŭ biełaruskuju szkołu!

Što Biełarusau u Vilni jość nia mała, ab hetym my ŭžo pisali i da hetaha varočacca nia budziem. Ale Vilnia, heta nie biełaruskaja wioska, dzie Biełarusy-sialanie, żyvuć sucelnaj masaj, a vialikaje miesta, u jakim my raškinuty pa roznych jahonnych kutkoch i kutočkach. Da tano Biełarusy tak byli pryhniečanyja, tak ražbityja i ŭpašiedžanyja adnosinami polskich uladau na praciahu 20-ci hodnia na polskaha panavańnia, što da svaje nacyjanalności nie zaŭsiody ŭsie mahli pryznavać. Nia stača śmiełaści ŭa ŭsich Biełarusau čviorda stajać u abaronie svaich nacyjanalnych pravoŭ jašče bolš pavialičavała nacyjanalistyčna-šovinistyčnyja polskija apetyty. Dajšto da tano, što nia tolki adzinaja biełaruskaja szkoła ŭ Vilni była žlikvidavanaja, ale ŭa ŭsich polskich školach upajvałasja ŭ maładyja dušy paniańnie ŭsiaho biełaruskaha.

Siahońnia žyćcio źmianiasja. Siahońnia haspadary Vilni, Ličviny, dazvalajuć nam Biełarusam mieć svaje školy. Adnak z Vilni nia ŭciok jašče duch polskaha šovinizmu, jon dalej dzieć. I siahońnia biełaruskaje dzicia prychodzić jašče z plačam nia tolki z taje pryčyny, što jano śmieje pryznacca da biełaruskaje nacyjanalności, ci što nia moža dobra havaryć papolsku, ale navat dzieła tano, što jano publična vyjaviła achvotu vučycca litoŭskaha jazyka. — Što tak jość, maju na heta fakty z pačatkavaje školy na Połackaj vulicy № 2. — Polskija vučyciali i backi Palaki, prosta, raspalitykoŭvajuć svaich dzieciej. Našym-ža biełaruskim dziciam palitykanstva nie patrebnaje.

Našaj moładzi patrebnaja pierad usim ašvieta, a pašla spakojnaja tvorčaja praca. Ašvietu-ž u najdastupniejšaj formie moža biełaruskim dziciam dać tolki svaja biełaruskaja szkoła.

Voš-ža takaja svaja pieršaja biełaruskaja dziaŭžaŭnaja pačatkavaja szkoła, sa zhody Pradstaŭnika Ministerstva Ašviety, ŭžo arhanizujecca na Daminikanskaj vulicy ŭ domie № 3/5. Tam biełaruskaje dzicia paznaje rodnuju hramatu, a razam paznaje dziaŭžaŭny litoŭski jazyk, paznajomicca z inšymi movami, tam paznaje i svaju biełaruskaju hraždanskuju abecedu (h. zv. ruskija litary), jakoj karystajuca ŭ Savieckaj Biełarusi i ŭa ŭsim vialikim SSSR. Končyŭšy pačatkavuju szkołu, u tym-ža domie moładź budzie mahćy zaraz pastupać u svaju biełaruskaju dziaŭžaŭnuju

himnaziju, a pašla navat i ŭ universytet na dalejšyja navuki. U pačatk. škole navuka biazpłatnaja. Vučyc u biełaruskaje pačatkavaj škole buduć vučyciali Biełarusy z vyšejšymi vučycielskimi kvalifikacyjaj, a heta jość hvarancyjaj, što jana budzie pastaŭlena wielmi dobra, što sapraŭdy zmoža dać moładzi ašvietu i dobraje pryhatavańnie da dalejšaje navuki, žyćcia i pracy.

Praŭda, Biełarusam, razsiejnym pa ŭsim miešcie, a faktyčna pa ŭsich jahonnych pradmieščach, nadta nia vyhadna pasylać dzieciej aŭ u centr miesta, bo ŭsim nia tolki wielmi daloka chadzić, ale dzieci niekatorych biezrobotnych Biełarusau prosta nia majuć u što apranucca i abucca, kab prajści dalejšuju darohu. Ušio-ž-taki ŭsie hetaja pieraškody treba pieramahać.

Nia treba tak-ža sluchać plotak roznych dyversantaŭ. A treba pamiatavać, što pasylajuć svaich dzieciej u biełaruskaju szkołu my ablehčym im navuku, vylučym ich z pad čužoje varožaje Biełarusam i Litoŭcam ahitacyi, našmiešak i paniżeńnia, što adnačasna hetym my zdabudziem sabie pryznańnie nia tolki siarod pryjacielaŭ, ale i siarod vorahaŭ.

Dyk, Biełarusy-vilency! Biezadkładna nakiroŭvajuca ŭsich biełaruskich dzieciej u biełaruskaju dziaŭžaŭnuju pačatkavuju szkołu — Daminikanskaja 3/5 (u panadvorku)! Niachaj-ža kinuty klič — „Biełaruskaje dzicia — ŭ biełaruskaju szkołu!“ znojdzie vodhuk u koŭnaj biełaruskaj chacie!

J. N.

Historyja Biełarusi i Ukrainy

U Maskoŭskim Dziaŭžaŭnym Historyčnym Muzei jość addzieły, pradstaŭlajućyja historyju Biełarusi i Ukrainy ŭ XI-XVIII st. Sioleta ŭ Muzei była adčyniena vystaŭka novych ekspozycjaŭ.

Akvarela, hraviura i rysunki pakazvali harady Zach. Biełarusi i Zach. Ukrainy XVIII st., a tak-ža paŭstańni sialan ŭ 1740 — 1748 h. Asablivaju ŭvahu zvačavała hraviura, pradstaŭlajućyja polskaha pana Radziwiłła. Vobak z hraviuraj byla pamieščana mapa tych ziamiel, na jakich adbyvalisia paŭstańni.

Na padstavie zhody Ministerstva Ašviety Litoŭskaje Respubliki ŭ Vilni ŭžo sarhanizavałasja i pracuje

3-klasavaja

biełaruskaja dziaŭžaŭnaja prohimmnazija (dasiulešniaja himnazija biaz liceju)

Lekcyi ŭ prohimmnazii adbyvajucca ŭžo narmalna, ale jość jašče miascy ŭa ŭsie klasy.

Adnačasna paviedamlajecca, što pry prohimmnazii adčyniajecca

biełaruskaja dziaŭžaŭnaja pačatkavaja szkoła.

Lekcyi ŭ biełaruskaj dziaŭžaŭnaj pačatkavaj škole pačnucca ŭ aŭtorak 5-ha śnieжня a 8 hadzinie ranicy.

Prymo kandydataŭ u prohimmnaziju i pačatkavuju szkołu adbyvajecca ŭ pamieškaŭni himnazii na Daminikanskaj vul. № 3/5, u hadzinach ad 8 da 12.

Knihapis

Pradžios mokyklos programos

Kaunas, Švietimo Ministerijos knygu Leidimo Komisijos leidinys, 1939. 160 s.

Vydavieckaja komisija Ministerstva Ašviety tolki što nadrukavala prahramy pačatkavaj školy. Dadana asobna i tablica lekcyj dzieła škol Vilenskaha kraju. Tutaka litoŭskaj movie praz 6 hadoŭ naznačana 51 hadzina (narmalna tolki 40 hadzin). Asabliwa pavialičany lik lekcyj litoŭskaj movie ŭ IV-VI hadoch navuki: 8, 8 i 8 hadzin, u narmalnej tablicy adpaviedna 6, 5 i 5 hadzin.

U prahramach jość niemieckaja, latyšskaja, polskaja, rasiejskaja, żydoŭskaja i hebrejskaja movy (dzieła škol adpaviednych). Biełaruskaj movie u hetaj prahramie niama, bo adpaviednaja prahrama tolki ciapier apracoŭvajecca. Dahetul ŭ Litvie biełaruskich škol zusim nia bylo.

U prahramie polskaj movie literatura pačynajecca z IV hodu, vykladajuca haloŭnyja tvory: M. Mickieviča, Kondratoviča, M. Kanapnickaj, J. Kachanoŭskaha, J. Krasičkaha, H. Sienkieviča, B. Prusa, J. Slavackaha i inš., a tak sama pierakłady z litoŭskich pišmieŭnikaŭ na polskuju movu. I rasiejcy z IV hoda vučacca tvoraŭ Puškina, Lermantova, Kalcova, Gogola, Turgienieva, Krylova, Gončarova, Dasta-

jeŭskaha, Čechava, Fonvizina, prachodziać narodnyja byliny i inš.

Treba spadziavacca, što i ŭ prahramach biełaruskaj movie buduć tvory biełaruskich pišmieŭnikaŭ, a tak sama pierakłady z movie litoŭskaj.

Bibliografijos žinios.

Nr. 7 (73). Vilnius—Kaunas, 1939. XI. 15. XII metai.

Jość heta časapis litoŭskaj dziaŭžaŭnaj i nacyjanalnej biblijahrafii; vydajecca ŭ Kaŭnasie, pačynajućy z 1928 h. U Nr 7 časapisu zarehistravany 141 tom novych nieperyjadyčnych vydaŭniaŭ, ŭ ich liku i pieršyja Vilenskij vydaŭni. U čarhovym Nr. 8-m Vilenskich vydaŭniaŭ budzie ich značniejšy lik. Za 6 tydniaŭ (z 1.X aŭ 15.XI) ŭ Litvie pačali vychadzić 6 novych časapisau: litoŭskija knygu Lentyna (knižnaja šefa), Spinduliai (Pramieŭni), Vilniaus Balsas (Vilenskij Hołas, polski „Kurjer Wilenski“, francuzski Le Roman pour Vous (Roman dzieła Vas) i żydoŭski „Farnach“. U addziele rehistracyi artykulaŭ (z časapisau) — 372 nazovy.

Užo nadrukavana bolš paŭlavinia vialikaj literaturnaj biblijahrafii, zloŭžana litoŭskim pišmieŭnikom Antonam Venclova. Jon padaje ŭ svajej biblijahrafii pierakłady na litoŭskuju movu z inšych movaŭ tvoraŭ mastackaj literatury i artykuly

ab tvorčasci čuŭziamnych i čuŭzaplamien nych pišmieŭnikaŭ. Pakul biblijahrafija spyŭniasja na G. E. Lessing'u.

Ŭ hetym časapisie byli zarehistravany i niekalki biełaruskich vydaŭniaŭ, jakija byli nadrukavany ŭ Kaŭnasie za apošniaja hady. Ale ich bylo duža mała. Treba spadziavacca, što ciapier budzie ich bolš, kali Vilnia ŭžnoŭ stałasja staličnym horadam, jak u daŭniejšyja časy.

„Bibliografijos žinios“ adroŭnivajucca ad polskaha „Urządowego Wykazu Druków“ U Wykazie pierš drukavalisia tvory papolsku, a potym ŭžo jšli tvory „mienšaściami“, siarod ich i Biełarusau. „Žinios“ razpadzielaje u alfab. paradku druk i na adzieły i padadzieły decimalnaja biblijahrafičnaja klasifikacyi, jakaja abaviazkavaja ŭ biblijatekach. Na pieršych miascoch stajać tvary pišmieŭnikaŭ prožviščy jakich pačynajucca na A, B, C, č i hetak dalej. Vydaŭni na movach mienšaściami i inš. lohka paznać z adznaki „k“ (kita kalba = inš. mova) pry adpaviednych vydaŭniach.

Časapis daje tak sama artykuly ab biblijatečnych spravach (arhanizacyja, technika), kroniku i biobiblijahrafiju, h. zn. karotkija žyćciapisy pamioršych pišmieŭnikaŭ, navukovych pracauŭnikaŭ, hramadzkich dziejačoŭ i inš., pracavaŭšych ŭ litoŭskim druku, i špis ich tvoraŭ.

Kaunas 21.XI.1939

Aleš Smaleniec

Zdenko Nažički

Piśmo da maci

Na schile vasiernich dzion
k tabie imknusia
u dumach, a dумы nia znajuć
[zapyni;
chočaś?—aboje, kali źviečareje
ũ uśmiešku tvar, jak u bezu puki
achiniem...

Ty tam, u siale dalokim,
niedzie za siomym imšaram,
a ja tut u mieście, ũdychaju
[navieji zimy
i hľadžu na liścio, što za voknami
[hinie,
i vieru,
što uśmiešku maju zaniasuć
[tabie chmary.

Pierakł. A. Biarozka.

Novyja pašparty ũ Vilen- ščynie

Ad sierady 29 listapada litoŭ-
skija ũlady pačali vydavać užo
pašparty ũ švianciankaŭskim
paviećie. Pašla pryjdzie čarha
na Vilniu. Aplata za pašpart
maje być 11½ litaŭ. Zarejstra-
vanyja biezrobotnyja, biednyja
i ichnija siem'ci, małaziamielnyja
sialanie, parabki i robotniki što
pracujuć na publičnych rabotach
majuć atrymać pašparty darma.

Biełarusy kataliki ũ Vilni molucca ũ rodnaj movie

Dn. 26.XI ũ kaściele św. Mi-
kałaja iznoŭ sabralisia Biełaru-
sy, kab slavić Boha ũ rodnaj
movie. Na heta pieršaje naba-
ženstva ũ volnaj Litvie syšłosia
šmat narodu. Nabaženstva ad-
praviŭ i skazaŭ adpaviednuju
navuku ks. A. Stankievič. Ach-
voča i radasna rozlhalisia hu-
ki biełarskaj relihijnej pieśni.

Z sumam tolki treba adcie-
mić, što nia vidziela biełarus-
kaje hramadźianstva ũ kaściele
radoŭ vučnioŭskich. Praŭda, mo-
ža ũ Vil. Biełar. Himnazii jość
nia mnoha vučniaŭ katalikoŭ.
Ale ci 5 ci 25, jany pavinny
stajać na adpaviednym miejscy
i ũ adpaviednym stroju. Bo
vielmi ciažka hladzić, jak vuč-
ni chavajucca za filarami, dy
vycirajuć pył pa kutoch šviatyni.
Dyk chaj-ža adpaviednyja čyn-
niki padumajuć ab tym, kab
bieł. vučnioŭskaja moładź sta-
jała ũ kaściele na svaim mies-
cy. Pryvučacca hetak da parad-
ku samyja dzieci. A nie biez
karyści budzie ichni pryklad i
dla inšych.

J. M.

—BIEŁARUSKAJA CHRONIKA—

Nadźvyčajny schod siab-
roŭ arhanizacyi „Biełaruska-
ha Centru ũ Litvie“. ũ nia-
dzielu, 26 ha biahučaha miesia-
ca, u Kaŭnasie adbyŭsia nad-
zvyčajny schod siabroŭ „Bieła-
ruskaha Centru ũ Litvie“. Schod
vysluchaŭ spravazdaču z dziej-
naści arhanizacyi, abhavaryŭ pa-
trebu pieraniasieńnia siadźiby
hetaj arhanizacyi z Kaŭnasu ũ
Vilniu, a tak-ža spravu pieravy-
baraŭ uladaŭ.

Rašeńniem schodu siadźiba
„Biełaruskaha Centru“ pierano-
sicca ũ Vilniu. ũ vyniku piera-
vybaraŭ, ũ novy ũrad arhaniza-
cyi ũvajšli: Ks. A. Stankievič,
inž. Adolf Klimovič, mgr. J. Šu-
tovič — z Vilni, Barysovič i
Janka Matač — z Kaŭnasu ũ
Rev. Kamisiju ũvajšli: Symon
Karol, Ks. dr. St. Hlakoŭski —
z Vilni, i Jasinski z Kaŭnasu.

Biełaruski kooperatyŭ za-
kupiŭ vahon bulby, jakuju pra-

daje ũ svaich kramach pry
vulicy Lehijonavaj 92 i Subač 47.
Ceny samyja vyhodnyja. Akra-
mia taho toj-ža kooperatyŭ va-
ŭsiech svaich kramach pradaje na
kartački karasinu.

Nacyjanalizacyja fabryk u
Zach. Biełarusi ũžo pravodzic-
ca ũ žyćcio. Miž inšym uziaty
na sobkaść dziaŭavy ũsie fab-
ryki ũ Baranavičach i ũ Vaŭ-
kavysku (harbarni i cementoŭ-
ni). Hazety padčyrkivajuć jak
asablivaść, što dyrektaram ad-
naje z Baranavickich fabryk na-
značany doŭhaletni storaž he-
taje samaje fabryki.

Konkurs pracauńikoŭ ma-
stactva. ũ Biełastoku adbyŭsia
konkurs pracauńikoŭ mastac-
tva. Brała ũčasćie ũ konkursie
bolš 200 asob—muzykaŭ, te-
atralnych pracauńikoŭ i inšych
pracauńikoŭ mastactva. 42 ũčas-
niki nakiroŭvajucca ũ muzyč-
nyja i teatralnyja ustanovy Mien-
sku.

Biełaruski Kaścielny Kamitet u Vilni paviedamlaje, što ũ
kožnuju niadzielu i šviata a 10 hadzinie ũ kaściele św. Mi-
kałaja ũ Vilni adbyvajucca

NABAŽENSTVY DLA BIEŁARUSAŭ KATALIKOŭ

ũ časie nabaženstva buduć bieł. relihijnyja śpievy, pašla ka-
zańnie ũ bieł. movie.

Abaviazkam kožnaha Biełarusa katalika jość prychodzić na
bieł. nabaženstvy.

Litoŭski Pedahohičny Instytut ũ Vilni

27 listapada adčynieny ũ Vil-
ni Litoŭski Pedahohičny Insty-
tut. ũ instytut pryjmajucca kan-
dydaty, što skončyli himnazii i
vučycielskija seminarij, i tyja,
što nia majuć skončanaŭ vučy-
cielskaj seminarij, ale byli vu-
čycielami nia mienš jak 5 hadoŭ.

ũ instytucie 2 hrupy pradmie-
taŭ navučańnia: humanistyčna-
ja i pryroda-matematyčnaja. ũžo
ad pieršaha kursu studenty mo-
huć vybrać adnu z hrup. Navu-
čańnie biasplatnaje i tryvaje 2
hady. Z kursu na kurs pieracho-
dziać studenty pa zdańniu usich

praduhledžanych ekzaminaŭ i
pa adrableńniu praktyčnych
rabot.

Skončyŭšyja Instytut majuć
prava vučyc u pačatkavych ško-
lach i ũ nižejšych klasach sia-
rednich škołaŭ.

ũ hetym navučalnym hodzie
ũ instytucie vučacca 229 stu-
dentaŭ. Kiraŭnictva starajecca
załažyc pry Instytucie internat,
u jakim niezamožnyja studenty
nie patrebavali-b placić za pa-
mieškańnie, apał i švialto. Ap-
rača taho biednym studentam
dajucca stypendyi.

LIETŪKIS—Addzieł u Vilni

ũ svaich składach u Vilni, vul. Słavackaha 27, tel. 756

KUPLAJE adbornaje zboža: pšanicu, žyta, jačmien
i avios. Placić ceny ũstanoŭlenyja dziaŭa-
vaj. Aprača zboža kuplaje: kaniušynu—čyr-
vonuju, švedzkuju i biełuju, cimafiejku, azi-
muju viku, harčycu, roznaha sortu haro-
ch, pialušku, mak, biely šalbabon (fasolu), kmin,
lannoje siemia, hračychu i inš.

PRADAJE z volnaj ruki pšaničnyja votruby, avios
i inš. ũ kramy i kooperatyvy dastaŭlaje
tabaku, sierčyki i inš. kolonijalnyja tavary.

Addzieł kolonijalnych tavanaŭ LIETŪKIS'A ũ Vilni znacho-
dzicca pry Małoj Rosie № 3, telefony: 56 i 3065.

Pošty palitoŭsku

Dziela ahulnaj orjentacyi čy-
tačoŭ, padajom niżej śpisak
poštaŭ u Vilenščynie dalučanaŭ
da Litvy i pobač z nazovam ko-
žnaj pošty žmiaščajem nazoŭ
jejny palitoŭsku:

1. Alkieni—Valkininkai,
2. Arany—Varėna,
3. Arniany—Varnėnai,
4. Bielaja Vaka—Baltoji Vokė,
5. Borci—Barčiai,
6. Bianiuny—Beniūnai,
7. Bieržaniki—Beržininkai,
8. Biezdany—Bezdonys,
9. Bujvidzy—Buivydžiai,
10. Butrymancy—Butrimonys,
11. Čorny-Bor—Juodšiliai,
12. Čorny Brod—Pasmalvis,
13. Druščiany—Drūstėnai,
14. Dukšty—Dūkštas,
15. Eišyški—Eišiškės,
16. Ignalina—Ignalina,
17. Jašuny—Jaišiūnai,
18. Kalešniki—Kalesnikiai,
19. Kalonija Vil.—Pavilnys,
20. Kałtyniany—Kaltanėnai,
21. Kavalčuki—Kalveliai,
22. Karaciški—Kariotiškės,
23. Kiana—Kena,
24. Kiamieliški—Kiemeliškės,
25. Kiviški—Kyviškės,
26. Landvarova—Lentvaris,
27. Lešniki—Miškiniai,
28. Letniska—Mėžionėliai,
29. Lavaryški—Lavaryškės,
30. Mejšagola—Maišiogala,
31. Miedniki—Medininkai,
32. Mickuny—Mickūnai,
33. Niemenčyn—Nemenčinė,
34. Novaja-Vialejka—Naujoji Vilnia,
35. Orvidaŭ—Skersabalai,
36. Padbiarežzie—Paberžė,
37. Padbrodždzie—Pabradė,
38. Parčeva—Pailgė,
39. Paluknia—Paluknė,
40. Pałušša—Palūšė,
41. Panary—Paneriai,
42. Parubanak—Kirtimai,
43. Pahulanka—Pažejmenė,
44. Punžany—Punžėnai,
45. Reša—Riešė,
46. Rymšany—Rimšė,
47. Rykonty—Rykantai,
48. Rudomina—Rudamina,
49. Rukojni—Rukainiai,
50. Rudziški—Rūdiškės,
51. Rudniki—Rūdininkai,
52. Santoka—Santaka
53. Salečniki Małyja—Šalči-
ninkėliai,
54. Stasiły—Stasyłai,
55. Suderva—Sudervė,
56. Sužany—Sužonys,
57. Šviancianka—Šven-
(N.-Švianciany) čionėliai,
58. Šklary—Šklėriai,
59. Šumsk—Šumskas,
60. Tabaryški—Tabaryškės,
61. Troki—Trakai,
62. Turbieli—Turgeliai,
63. Turmont—Turmantas,
64. Viciuny—Viciūnai,
65. Vilnia—Vilnius,
66. Vilnia-Jerolimka—Vil-
nius-Jaruzalė,
67. Zaviesy—Lazdėnai.

HRAMADZIANIE! Prysylajcie
adrasy svaich znajomych, kab
i jany mahli atrymać probny
numar „Krynicy“.

Finska-savieckaja vajna visić na vaľasku

Finska-saviecki spor zavastrajecca z hadziny na hadzinu i ũ koźnuju chvilinu moźa daviašci da farmalnej vajny. Na pieršuju notu savieckaha ũradu Finny adkazali, ũto hatovy adviašci ad hranicy svajo vojska, kali toje samaje zrobić i vojska savieckaje. Tady Saviety adkazalisia ad dahavoru ab nienapadañni miź Finlandyjaj i SSSR, vydali prykaz ab vajennaj hatovašci savieckaha flota na mory i ũ pavietry i adklikali z Finlandyi svajho dyplo-matyčnaha pradstaŭnika. Vajenny-ž kamandzier Leninhradzkaha vokruhu, jaki biezpasiaaredna hraničycca z Finlandyjaj, vyrazna zahadaŭ svaim vajakam: „na koźny akt napadŭci z boku finskaha adkazyvać zbrojaj“.

Z druhoha boku i ũ Finlandyi, pavodle savieckich paviedamleñniaŭ, taksama iduć vajennyja pryhataŭleñni.—Viestku ab pasiaarednictvie Niamieččyny miź SSSR i Finlandyjaj zapiaarečyla sama Niamieččyna. — Pry hetkim stanie rečaŭ vajna moźa vybuchnuć u koźnuju chvilinu.

Vajna na Zachadzje zavastrajecca

Vajna na Zachadzje dahetul išla vielmi pavolna. Davoli za- značyć, ũto pavodle paviedamleñnia anhlickaha štabu, Anhli- čanie dahetul na suchapućci mieli tolki adnaho zabitaha. Na ũzmoźanuju adnak apošnim ča- sam aktyŭnašć niamieckich pad- vodnych łodak, spačatku Anhli- ja, a za jój i Francyja abjavili poŭnuju blokadu Niamieččyny. Ad 4 śnieźnia ũsie karabli z tavarom dla Niamieččyny buduć zatrymlivacca morskaj stražaj anhlicka-francuskaj. Ci i na kol-

ki heta straža budzie skutkoŭ- naj — heta inšaja adnak reč, bo akazvajecca, ũto niamiecki namorski (nia kažačy ũžo ab padvodnym) flot siahoñnia nia tolki panuje na mory Paŭnoč- nym, ale apošnim časam razvi- vaje ũžo dziejnašć i ũ paŭnoč- naj čašci Atlantyckaha Akijanu, topiačy tam anhlickija vajenny- ja karabli. Z druhoha ž boku anhlickija aeraplany pačynajuć naloty na paŭnočna-zachodniu- ju Niamieččynu i na Helgoland.

VOKAM PA ŚVIECIE

Naharody miru z viedama- ha fondu norvega Nobla siole ũa naahuć nia budzie. Pastana- viŭ tak anahdaj Nobelaŭski Ka- mitet u Oslo.

Žydy na ziemiach b. Polšcy zaniataj niamieckim vojskam majuć ciapier nialohkaje žyćcio. Jak ćvierdziŭ anahdaj praz ra- dio hien. Sikorski, u Łodzi ũsie Žydy abaviazany nasić na ru- kaviu žoŭtuju paviazku, a pa 17 hadzinie nia smiejuc pakaz- vacca naahuć na vulicy. U Lub- linščynie, kudy zvoziacca Žydy z usich polskich ziemiŭ, panu- je miź Žydoŭ plamisty tyfus.

Žłotaŭ u švecyji zusim nie mianiajuć, navat pa najniżej- šym kursie.

Niamiecki ũrad pieranosic- ca byccam z Berlina ũ Vienu Pišuc ab hetym anhlickija ha- zety, a jak pryčynu padajuć to- je, ũto Berlin niedaloka ad anh- lickich aeroplanavych bazaŭ.

Chto vinavaty za vajnu Polšcy z Niamieččynaj? Na heta pytañnie adkazvajuc Niem- cy, ćvierdziačy, ũto vinavat usia- mu anhlicki pasol u Varšavie Kennard, jaki faktyčna nie pa- zvoliŭ polskaj delehacyi jechać na pierahavory ũ Berlin 28.VIII. 1939 h., jak hetaha damahała- sia Niamieččyna i na ũto Polšč byccam ũžo hadziłasia.

— „Piłsudski“ — polski ka- rabieli, abyjomom u 14.000 ton, zatapiłasia ad niamieckaj miny.

„Piłsudski“ plyvaŭ apošnim ča- sam pad ściaham anhlickim.

— Mobilizuje palakoŭ Nia- mieččyna ũ zaniataj dalučanaj Paznanščynie, Pamorji i Hor- nym Šlonzku. U hetych pravin- cyjach tak ža niezamužnyja ka- biety ad 18 hadoŭ paklikany da adbyvañnia adnahodniaj služby pracy.

— Protestujuć prociŭ ab- vieščanñia poŭnaj blokady Nia- mieččyny Japonija i Švecyja; Italija tymčasam ahrañičyłasia tolki da „žviarnieñnia uvahi“ Anhlii i Francyi na toje, jakija škody moźa zrabieć Italii heta blokada.

Raskład jazdy aŭtobusami Adjezd:

Na ślachu Vilnia—Mejśahola: Z Vilni — 16,00 z Mejśaholy — 7,00.
Na ślachu Vilnia—Padbreźzia: Z Vilni — 16,00 z Padbreźzia 7,00.
Na ślachu Vilnia — Troki: Z Vilni — 9,00, 18,00 z Trok — 7,00, 15,00.
Na ślachu Vilnia — Miedniki: Z Vilni — 18,00 z Miednik — 7,00.
Na ślachu Vilnia — Łavaryški: Z Vilni — 10,00 z Łavaryšk — 16,00.
Na ślachu Vilnia — M. Salečniki: Z Vilni — 17,00 z M. Salečnik — 7,30.
Na ślachu Vilnia — Ejšyški: Z Vilni — 7,00 z Ejšyšk — 11,00.
Na ślachu Vilnia — Turhieli: Z Vilni — 17,00 z Turhielaŭ 7,30.
Na ślachu Vilnia — Niemenčyn: Z Vilni — 9,00, 15,00 z Niemenčyna — 7,00, 15,00.
Na ślachu Vilnia — N.-Vialejka: Z Vilni — 7,00, 9,00, 11,00, 13,00, 15,00, 17,00, 19,00.
Z N.-Vialejki — 8,00, 10,00, 12,00, 14,00, 16,00, 18,00, 20,00.

Da nas pišuc

Pačynajem novaje žyćcio

Tabaryški. Daŭno ũžo ũ bie- laruskich časapisach pišałasia ab žyćci ũ našaj staroncy. A pišać mnoha było ab čym, ale nia moźna było tak jak chacie- lasia, jak vymahała praŭda.

Prypaminaju apošnja dni žniŭ- nia. ũsiudy havaryłasia tolki ab mabilizacyi, ab vajnie. Niejkaja horkaja žudašć chała za ser- ca ad plaču matak i žonak, ũto vypraŭlali svaich synoŭ i mužoŭ, a razam łunali ũ ser- cach našych Bielarusau nadziei na lepšaje. Tabaryški bolš čym kali pierad hetym railisia ad ludziej. Adnyja zdavali tut pa- lakom koni, druhija pravodzili svaich synoŭ, blizkich, razvitva- lisia z imi, kab bolš ũžo moźa nikoli i nie pabačycca. Nia kle- iłasia ludziam i praca, ale žbi- ralisia hrupkami, jak światam, to ũ adnym miescy, to ũ dru- him, kab patałkavać miź saboj, paradzicca, paciešycca. Tałkava- lasia, ũto niamia za kaho vaja- vać, a śmialejšyja z žančyn praklinali Polšč, varožačy jej chutki kaniec.

Pryjšoŭ 1-šy vierasieñ. Našy- ja wioski i asielli małankaj ab- laciela viestka, ũto pačalašiasia vajna, a ũśled za hetym pryjšoŭ kaniec polskich paradkaŭ na na- šych ziemiach. Pačali viartacca z vajny pazabiranyja palakami. Ale nia ũsie.

Z vialikaj radašciu žychary našaj vakolicy spatykali litoŭ- skuju ũladu, kab razam z litoŭ- skim narodom zhodna i suład- na budavać sabie lepšaje—no- vaje žyćcio.

S.

Usiačyna

Kolki na śviecie ludziej

ũsiaho ludziej na śviecie u 1938h. rachavałasia 2.000.100.403 Bolšaja pałavina z hetaha žyvie ũ Azii. U Eŭropie, nia ličačy Savieckaha Sajuzu, žyvie 400 miljonaŭ, u Afrycy—krychu bolš jak 150 miljonaŭ, u paŭnočnaj Amerycy — 142 milj., u Siared- niaj i Paŭdzionnaj Amerycy — bolš 130 milj., u Aŭstralii — 105 miljonaŭ.

Z paasobnych krain pieršaje miesca ũto da liku nasielnictva zajmaje Kitaj — z 450 miljona- mi; dalej iduć: Indyja—366 milj., Saviecki Sajuz—170 milj., Zluča- nyja Štaty Paŭnočn. Ameryki — 130 milj., Niamieččyna (razam z Aŭstryjaj i Sudetami) 79 milj., Japonija — 72 milj., Holandz- kaja Indyja—68 milj., Anhlija— 48 milj., Brazylia i Italija — pa 44 milj., Francyja 42 miljony.

B. Prezydenta Varšavy Ste- fana Stažynskaha, jaki miź inš. arhanizavaŭ abaronu Varšavy, sasłali ũ koncentracyjny aboz u Dachau (Niamieččyna).

Žyćcio ũ Vilni i Kraju

— Čyhunka ũ Troki ad paŭ- stanka N.-Troki (za Landvaro- vam) ũžo budujecta. Pry ziem- lanych rabotach na hetaj čy- huncy pracujuć miź inš. čynoŭ- niki b. Vilenskaj Čyhunačnaj Dyrekcyi.

— U Antovilu ad 1 studnia 1940 h. adčyniajecta hadavaja niżejšaja škola ziemlarobskaja i paŭtarahadavaja škola chat- niaj haspadarki.

— Vodka i naahuć śpirtnyja napitki ad 27 listapada moźna ũžo volna kuplać va ũsich re- staranach i adpaviednych kra- mach.

— Bolš karasiny! Haspada- ry-ziemlaroby ũžo ũ śnieźni-mcy majuć dostać bolš karasiny na aświatleñnie. Haspadary— ũla- sniki 3—10 ha ziamli majuć da- stać karasiny 1 litr, 10-30 ha— 3 litry, bolš čym 30 ha—5 litraŭ.

— Školaŭ dziaŭžaŭnych u Vilensčynie i Vilni jość usiaho 392 z 1033 vučycialami. Z he- taha ũ samaj Vilni vučycialoŭ 446, u paviecie Vilenskim 158 vučycialoŭ u 107 školach, u Sviaciankaŭskim — 119 vučy- cialoŭ u 80 školach. Akramia taho u litoŭskaj Vilensčynie jość jašče 40 školaŭ pryvat- nych z 300 vučycialami.

— Patrebnyja robotniki. U roznnych miascovašciach Litvy patrebnyja robotniki pry eksplo- atacyi lesu. Pažadana, kab ra- botniki ũ Vilni i vokruzie za- pisalisia na hetyja raboty. Pra- ca akordavaja. U dzieñ moźna zarabić ad 4,5 da 7 litaŭ. Aproč taho, henym robotnikom budzie daplačyvacca da 30 prac. z fon- du publičnych rabot.

Taksama patrebnyja robotni- ki da pracy ũ haspadarcy ziem- larobskaj.

ũsich robotnikaŭ rejestruje Birža pracy ũ Vilni— pry vul. Subač 22.

— Z Uniwersytetu. Ad 15.XI. sioleta Vilenski ũniversytet bu- dzie pieratvorany pavodle no- vaha statutu. Sioleta u univer- sytecie jość da 2,500 studen- taŭ, prafesaroŭ 110, 250 asy- stentaŭ. Pavodle statystyki ũ minulym hodzie pałavina stu- dentaŭ pachodziła z Polšcy.

— 70 drukarniaŭ. U Vilni znachodzicca da 70 drukarniaŭ, drukarni hetyja pieravaźna ma- lyja; rotacyjnaj niamia nivodnaj.

— 4 tysiačy robotnikaŭ. Ahułam na publičnych rabotach ũ Vilni i Vilensčynie pracuje 4 tysiačy robotnikaŭ. Hetaja ličba jašče ũ biahučym tydni maje być značna pavialičana. Litoŭski ũrad imkniecca da ta- ho, kab usie mieli pracu i kab biezrobotnych nia było.

Šavieckija raboty vykonvaje fachoviec- bielarus, jaki biare rabotu z chaty i prynosić vykananyja zakazy. — Paviedamleñni z adresami zakazčykaŭ pryjmae redakcyja „Krynicy“. Pad- trymajcie bielarusu ũ patrebie.